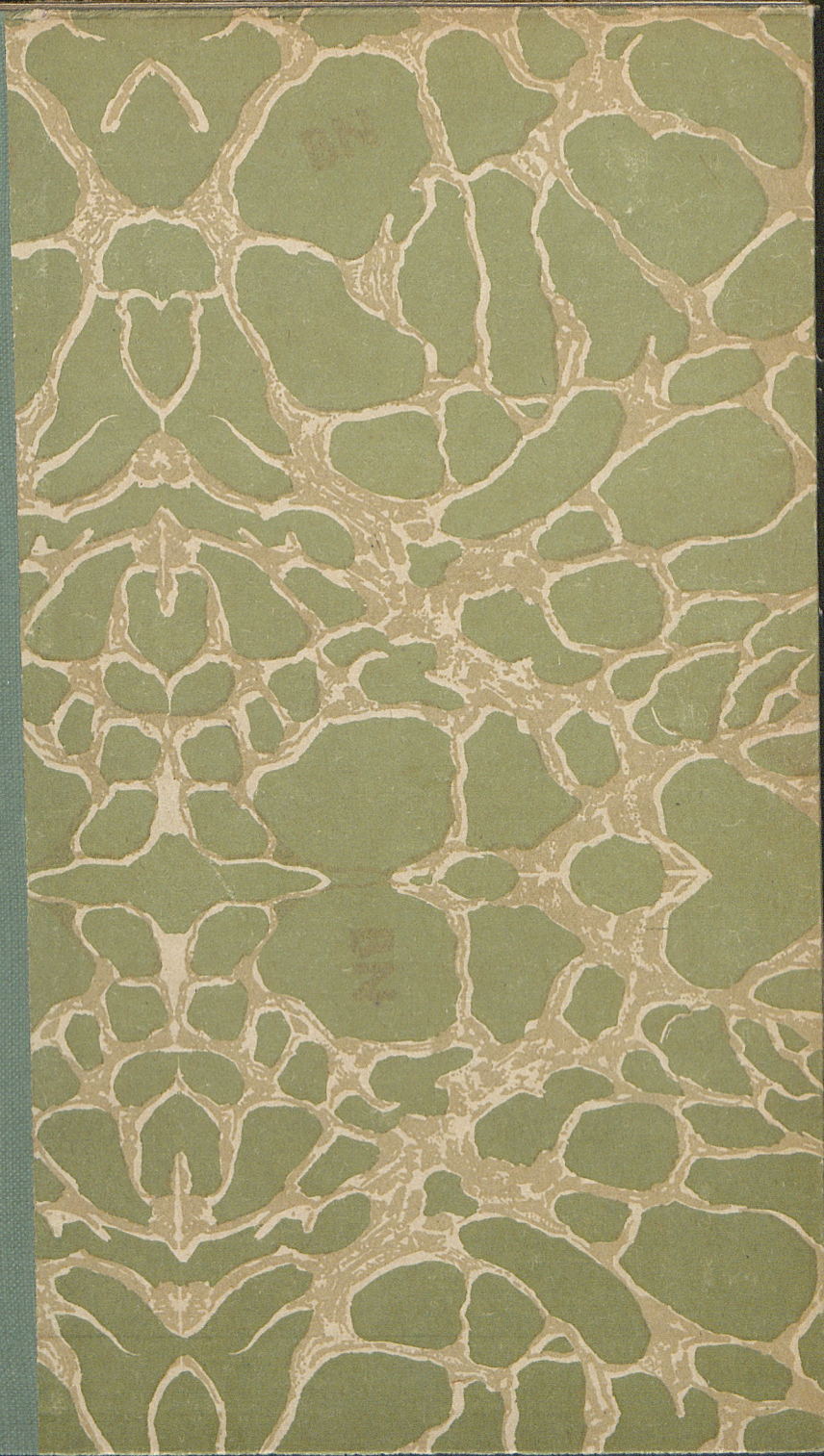
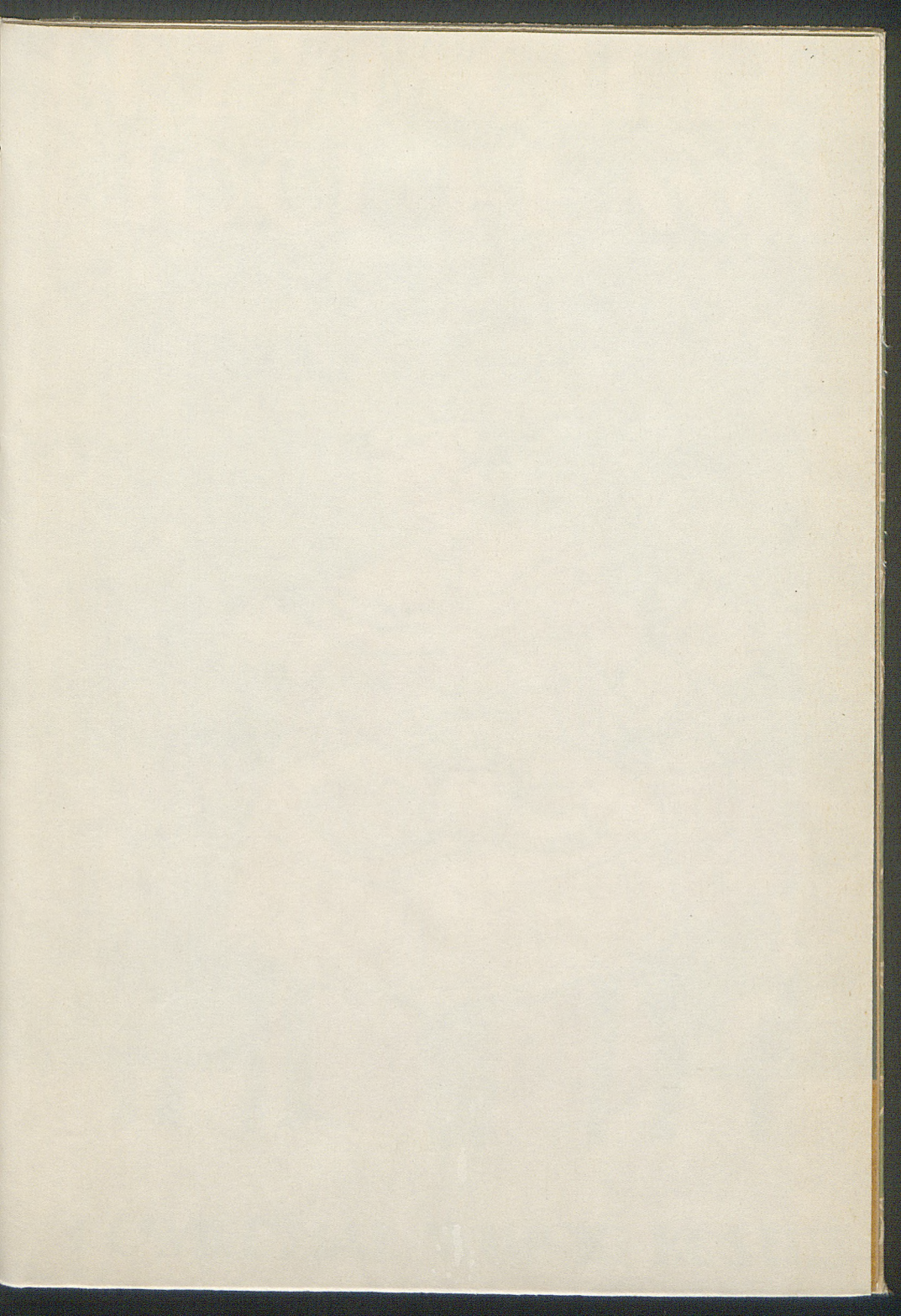

1463433

This page is blank and contains no text.

PRZYJACIELE CIOCI FEMCI

T. 1463.433

OPowiedział WUJCIO KOSTUŚ
Nr. 210

Cioteczka Femcia, to zacna ciotka!
Jest u niej piesek, jest takze kotka
Ciocia, niemala, radość z nich miała
piesek był czarny,
a kotka biała.

Kotka jest Białka, a piesek Kruczek
Kotka miauczy, pies zna dużo sztuczek
Sypiają, na poduszkach na ziemi
A dobra ciotka pomiędzy nimi.

I A. 463 433

Zrana, gdy ciocia jest jeszcze w łóżku
Kotka się do niej czółga na brzuszku
I piesek także biegnie co żywo
Aby powitać ciocię poczciwą.
Wkońcu rozstawszy się z swoim łóżkiem
Ciocia kawusię pije z kózuszką
A grzeczny piesek jak i koteczka
Do dwóch garnuszków dostaną mleczka.

Potem na spacer wychodzi ciotka
W domu zostaje piesek i kotka.
Białka do Kruczka mówi po cichu:
"Chciałabym chociaż raz być na strychu,
Tam jest tak pięknie
Tam tak wspaniale!
Tam wszystkie koty
chodzą na bale!"

Myśli ma Kruczek prawie te same:
A ja bym znowu wybiegł za bramę
"Tam mnóstwo piesków biega i szczeka
Chciałbym ich chociaż zobaczyć zdaleka!"

Więc zrana stoją przy drzwiach do spółki
A gdy służąca poszła po butki
I drzwi otworzyła – szust! jak warjaty,
A żeby poznać nieznane światy.
Kruczek w ulicę wybiegł wesóło
Pędził przed siebie i tańczył wkoło
I znowu biegał, znowu się wrócił
I piekarczyką w błoto wywrócili

Zmęczony Kruczek jakąś sień zoczył
Szczeknął wesoło i do środka wskoczył.
Lecz straszny zawód; jacyś dwaj chłopcy
Krzyknęli; "Patrzcie! ten pies jest obcy!"
Nim Kruczek spostrzegł
W tej samej chwili
Niedobrzy chłopcy
Srogo go zbili.

Uciekł nasz biedny Kruczek z skowytom
Miał skaleczony ogonek przy tem
Leciał do domu. Niestety zblądził,
Bo nie znał dobrze drogi jak sądził.

Nareszcie! widzi, cioci służąca
Stoi przed bramą, taka śmiejąca
taka wesola,
wie pewnie mało
jakie nieszczęście
pieska spotkało!

A jesteś wreszcie! no Bógu chwala!
"Kruczka do sieni przedko zagnata.
Kruczek na schody skuczając pokulał
Miał karę za to, że bardzo hulak.

Tymczasem Białka na schody wbiegła
Ale przygody się nie ustrzegła.
Bo gdy szczęśliwa swobodą leci
Wpada do kupy olbrzymiej – śmieci!
Białka, co zwinną koteczką była
Z tej kupy śmieci wnet wyskoczyła
Ale się tyle kurzu najadła
Ze aż na straszny katar zapadła.

Ale po schodach idzie do góry,
"Dokąd panienko?" spytał kot bury
który tam siedział
przy piątym schodku
"Ja idę na bal!
Piękny mój kotku!"

Więc grzeczny Burek ją zaprowadził
I jak ma tańczyć kotce doradził.
Ponieważ miała zaś puste kiszki
To poczęstował ją udkiem z myszki.

Ale gdy Białka tańczyć zaczęła,
Nagle zadrżała, potem jęknęła
I już widocznie upaść zamierza,
"Ach" krzyknie myszka była nieświeża!
"Niech odprowadzi mnie kto do domu,
Skąd się wyrwałam dziś pokryjomu.
Idę natychmiast kłaść się do łóżka
Ciocia niech zrobi mi okład brzuszka!"

Piesek skowyczał przez cały dzionek
To miało znaczyć: "Boli ogonek!"
Kotka miauczała, leżąc na łóżku
Na różne tony: "brzuszkę mój brzuszkę!"
Winy wybacza
Im dobra ciotka,
Czule pociesza
Pieska i kotka.

Tak to skończyła się ich wycieczka.
Biedny był piesek, biedna koteczka
Z własnej ich winy były cierpienia.
Po co uciekły bez pozwolenia?

A. Nowak
Wra. 17.10.33

- 200 zł

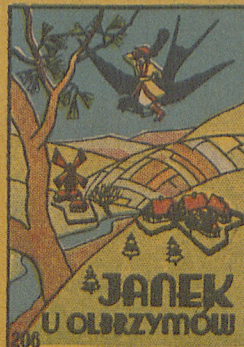
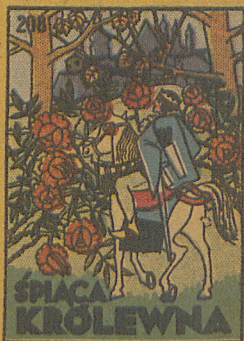
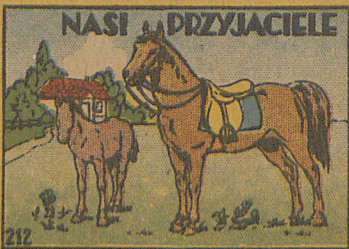
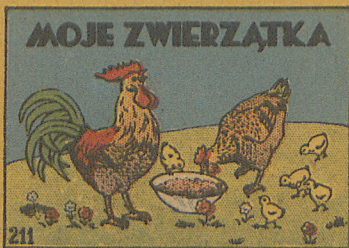
NAJPIĘKNIEJSZE

BAJKI

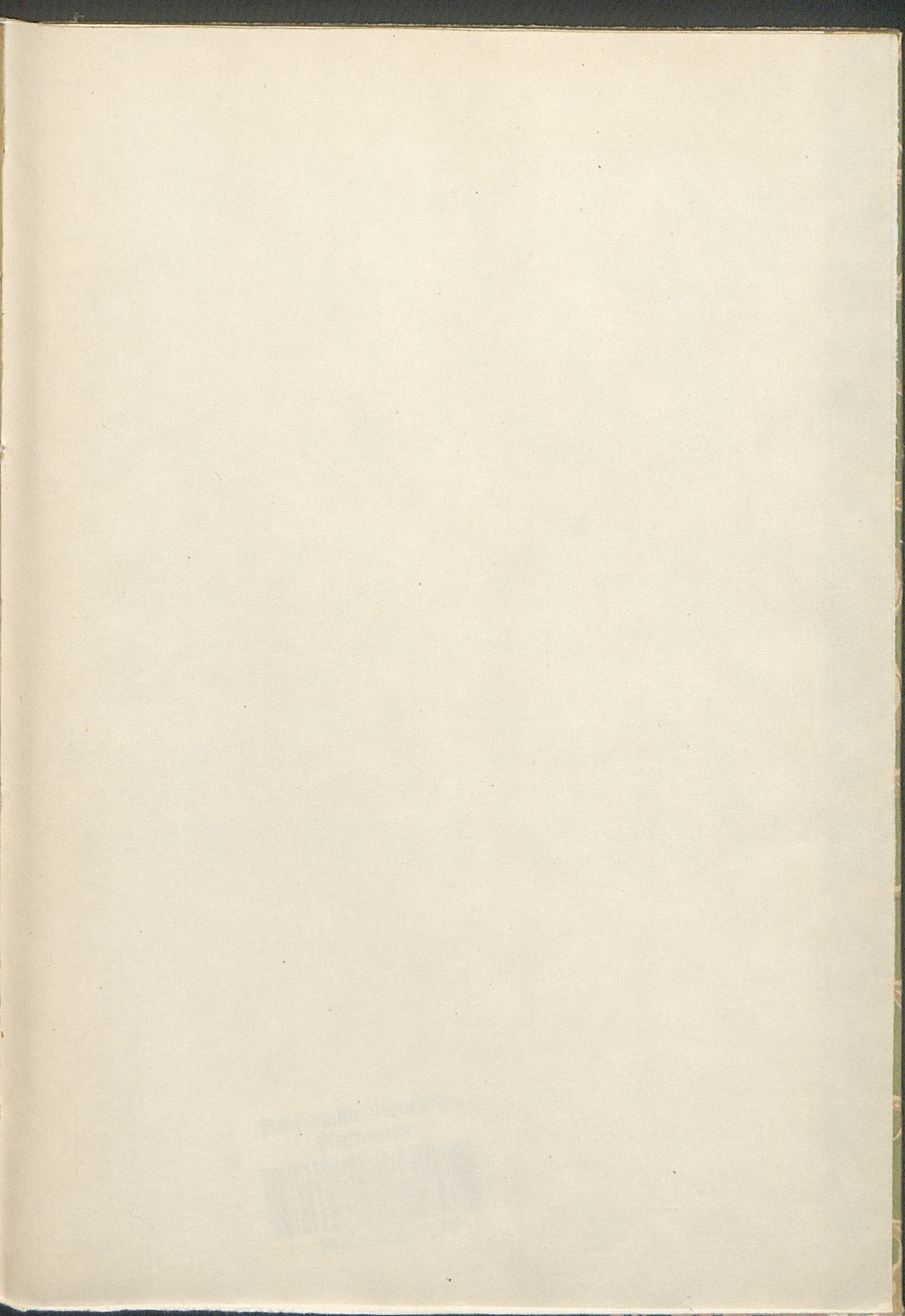
opowiedział
Wujcio Kostuś

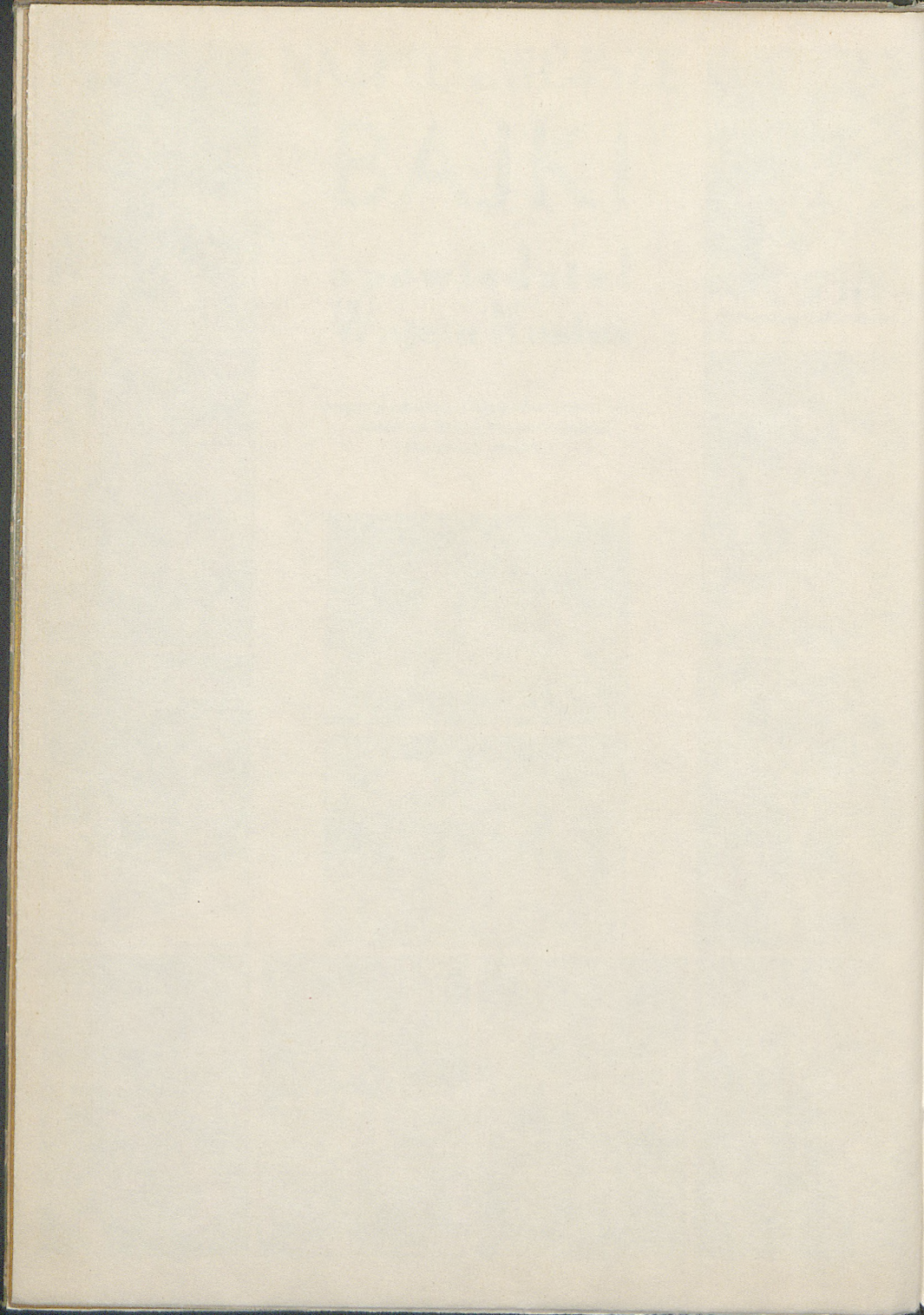

Druck Graphische Anstalt »Akropol« Krakau
Abteilung Bild u. Postkartenverlag
Nachdruck verboten.

Biblioteka Narodowa
Warszawa

30001020811073

1463433

